

Tærende smukke

Nye Viser.

1. Blime uæ! 'du, min yndig pige! Min Skat etc.
 2. Jeg, som har igjennemgaaet.
 3. O Kattergal! du Mester-Sanger! Stil er etc.
- [Fruent] Trykt i dette Aar.

V box 34:1008

Trende smukke

Nye Viser.

Den Første.

Begynder saaledes:

Climene! du, min yndig
Pige! Min Skat, &c.

Synges med sin egen velklingende Melodie.

Den Anden.

Som begynder saaledes:

Jeg, som har igiennemgaaet.

Synges som:

Al yndig Erbarhed.

Den Tredie.

O Rattergal! du Mester-
Sanger! Stil er &c.

Synges med sin egen velklingende Melodie.

Trykt i dette Aar.

[Ironically]

V box 34: 1008.

Den Første:

I.

Elimene! du, min yndig Pige!
Min Skat, min allerbedste Ven!
Min Aand skal Verdens Tummel vige,
Og lidet fare til dig hen.
Kom da og hør, Elimene lille!
Jeg seer dig alt i Tænker vaa;
Jeg seer, hvor dine Dyne spille,
Og synes selv hos dig at staae.

2.

Snart synes jeg at see dig græde,
Fordi at Verden er dig vred;
Snart og igjen er det din Glæde,
At du veed min Bestandighed.
Nu, yndig Ven! jeg vaa dig tænker,
Naar jeg for mig allene gaaer;
Jeg bundet er i Elskovs-Tænker,
For Længsel liden Glæde faaer.

3. Gaaer

3.
Gaaer jeg udi de grønne Enge;
For der at see Forlystelse;
Betrægter jeg de Blomster-Senge,
Som vedet er for Dyrene:
Sigt burde mig dog at fornøe,
Men derfor ey kan glæde mig;
Thi det, mit Hierte skulle føye,
Er eene, at jeg var hos dig.

4.
Gaaer jeg om Aftenstunden eene,
Og Himlens tændte Faller seer,
Paa disse prægtig' Demantsteene
Mit Dye stirrer meer og meer;
Ja, Dyet Himlens Kreds ombanker,
Guds Almagt stuer her og der;
Omstøder spørger jeg i Tanker:
Hvor mon dog min Climene er?

5.
Gaaer jeg ved Vandets Kant og Bredde,
For dette Element at see,
Hvor jeg mig og iblandt kan sidde,
Og ret betragte Bolgerne:
Sigt kan mig i Forundring sætte,
Men derfor ikke glæde mig;
Thi hvad jeg onsker er blot dette:
Climene, gid jeg var hos dig!

6. Gaaer

6.
Gaaer jeg nu siden til min Bolig,
For der at vederbørge mig;
Jeg onsker vel at sove rolig,
Men her er just min Aand hos dig.
Snart roser jeg din smukke Bænde,
Snart dine søde Dyne smaae;
Snart synes Haabet som at strande
Af Smerte, Længsel og Uroe.

7.
Snart synes jeg din Haand at tage,
Og kysse mange gange paa,
Ja synes, at jeg ey din Mage
Blandt alle Evæ Dottre saae;
Snart raaber jeg paa dig i Søvn,
Og vaagen længes efter dig;
Snart ligger jeg igjen i Drømme,
Og onsker, at du var hos mig.

8.
Snart onsker jeg mig selv til Lykke,
I at opnaae mit Dvemeed;
Snart synes Bantroe mig at trykke,
Og Haabet er som revet ned.
Men kan mit Onske Haabet fremme,
Saa kom, lykkelig Blødestund!
Kom, Dag! at jeg dog kan istemme
En Lovsang af mit Hiertes Grund.

9. Kom,

9.
Kom, Time! da vi skulde gibe
Hverandre Haand til Trostabs Pant.
Sid, at den Stund velsignede blive,
Vi Vey til Kierligheden fandt!
Kom, Soel og Maane, hver en Stjerne,
Kom, hielper mig min Ven at faae!
Kom, beder for mig; jeg vil gierne
Mit Dnske dog eengang opnaae.

10.
Kom, alt det Gode, Verden eyer,
Kom, hielper mig min Ven at faae!
Thi da har jeg jüst vundet Seyer,
Og siger saa Farvel derpaa.
Farvel, min allerbedste Pige!
Farvel, min halve Siel og Naand!
Farvel, er alt hvad jeg kan sige.
Farvel, jeg gir i Tanker Haand.

Den Anden:

I.
Jeg, som har iginnemgaaet eendeel
af Livets Scener;
Jeg tænkte, ingen Ting jeg burde
onske mig.
Men,

Men, søde Phillis! ak! jeg nu langt
andet mener,
Da jeg har baade seet og lært at
kiende dig.

2.
Hvorledes Eva var, veed ingen os at
sige,
Hun sluttelig var smuk, men dette
veed jeg nu:
At, hvís den yndig Slut, og første
skabte Pige,
Sin Adam gjorde glad, da var hun
víst som du.

3.
Forkynd mig, Skiebne! at jeg skal en
Cæsar blive,
Og eye uden dig een Verden eller
to!
Slig Lykke kunde vel en nedrig Stolt
henrive,
Men heller vilde jeg med dig i Straa-
Telt boe.

Den Tredie:

I.
O Nattergal! du Mester-Sangere!
Stil er hver Fugl, naar den dig høre,
Beundrer dig med tavst Fornoyelse,
Naar

